ROSE HILL CHURCH

ปฐมกาล 1:1-13
ทุกอย่างเริ่มต้นที่นี่: ปฐมกาล
"ในตอนเริ่มต้น พระเจ้า..."

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ
11 ตุลาคม 2026

เช้าวันนี้เราจะเริ่มซีรีส์ใหม่ผ่านสี่บทแรกของปฐมกาล
โดยจะดูว่าทุกอย่างเริ่มต้นตรงไหนในความหมายตรงตัวเราจะดูว่าบทเปิดเหล่านี้ บอกอะไรเกี่ยวกับพระเจ้า
การสร้างสรรค์ มนุษยชาติ บาป การไถ่บาป และอีกมากมาย และสิ่งเหล่านี้
สำคัญไม่ใช่แค่ในแง่ลึกและภาพรวมเท่านั้น แต่ยังเพราะชีวิตเต็มไปด้วยการเริ่มต้น: ความสัมพันธ์ใหม่ งานใหม่
ปีการศึกษาใหม่ เกษียณใหม่ ชุมชนใหม่ ฤดูกาลใหม่ และอื่นๆ แม้ในเดือนที่ผ่านมา: ปีการศึกษาใหม่เพิ่งเริ่มต้น
เราก็รู้ว่าฤดูใบไม้ร่วงมาถึงแล้ว เพราะลาเต้ฟักทองสไปซ์กลับมาที่สตาร์บัคส์อีกครั้ง
และทีมมารีเนอร์สก็เริ่มช่วงนอกฤดูกาลใหม่ก่อนเวลาอันควรอีกครั้ง...ซึ่งน่าแปลกที่ไม่ใช่เรื่องใหม่...แต่นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งงั้นเรามาเริ่มกันเลยปฐมกาล **1:1-13**

"ปฐมกาล" เป็นชื่อภาษากรีกของหนังสือเล่มนี้
ซึ่งตั้งไว้เมื่อพระคัมภีร์ถูกแปลจากภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีกเมื่อสองสามศตวรรษก่อนพระเยซูประสูติชื่อภาษาฮีบรูเป็นเพียงคำแรกของพระคัมภีร์ "Bereshit" ("แบร์-เอ-ชี*ท*") ซึ่งหมายถึง "ในจุดเริ่มต้น""ปฐมกาล" ซึ่งเป็นคำกรีกหมายถึง "ต้นกำเนิด" ดังนั้น นี่คือหนังสือแห่งจุดเริ่มต้น หรือจุดกำเนิด และนั่นเป็นความจริงตั้งแต่คำแรก:
"ในตอนเริ่มต้น พระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน" (ปฐมกาล 1:1)

ในพันธสัญญาใหม่ เราอ่านว่า **"ด้วยความเชื่อ เราเข้าใจว่าจักรวาลถูกสร้างขึ้นตามคำสั่งของพระเจ้า ดังนั้นสิ่งที่เห็นจึงไม่ได้สร้างจากสิ่งที่เห็น" (ฮีบรู 11:3)**กล่าวอีกนัยหนึ่ง:
พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งจากความว่างเปล่าสิ่งนี้แตกต่างจากศาสนาโบราณหลายศาสนา เช่น บาบิโลน คานาอัน อียิปต์ และกรีซ ที่เล่าเรื่องราวของพระเจ้าหลายองค์ที่เกิดขึ้นจากสสารที่มีอยู่ก่อน หรือต่อสู้กับศัตรูเพื่อกำหนดโลก หรือร่วมมือกับพระเจ้าอื่นเพื่อสร้างโลก ใน[1] **ทางตรงกันข้าม ปฐมกาล บอกเราอย่างอื่น: พระเจ้ามีอยู่จริง ไม่ได้ถูกสร้างขึ้น ก่อนการสร้างโลก ไม่มีวัตถุดิบให้ทำงาน สร้างทุกสิ่งที่เห็นและมองไม่เห็น และไม่มีคู่แข่งหรือผู้ร่วมสร้าง**พระองค์เพียงแค่พูดให้การสร้างเกิดขึ้น

เมื่อคุณคิดดูแล้ว มันน่าทึ่งมากที่มีอะไรบางอย่างอยู่จริงถ้าเราตั้งคำถามจริง ๆ ว่าทำไมสิ่งใดสิ่งหนึ่งถึงมีอยู่ มันทำให้สมองของเราปวดทำไมถึงมีจักรวาล?ทางช้างเผือก?ทำไมถึงมีเวลา และความรู้สึกถึงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต?ทำไมถึงมีโลก n ที่มีฤดูกาล และออกซิเจนกับไฮโดรเจนที่รวมตัวกันเป็นน้ำที่แข็งตัวเมื่อเย็นพอ และกลายเป็นไอน้ำเมื่อร้อนพอ?ทำไมต้องมีคณิตศาสตร์ บทกวี และดนตรี?ทำไมต้องมีหัวหอม? คำถามว่า

"ทำไมสิ่งใดสิ่งหนึ่งถึงมีอยู่จริง?" เป็นหนึ่งในข้อโต้แย้งที่สนับสนุนการมีอยู่ของพระเจ้าตั้งแต่ต้น:
สิ่งของและชีวิตมีอยู่เพราะพระเจ้าสร้างมันขึ้นมาสิ่งของในจักรวาลไม่สามารถก่อตัวขึ้นเองได้

เช่นเดียวกับที่เรารู้ว่าอาคารมีผู้สร้างเพราะการออกแบบและวิธีที่ส่วนประกอบของมัน ประกอบกันและทำงานร่วมกัน
พระคัมภีร์ก็กล่าวถึงเรื่องการสร้างเช่นเดียวกันว่า **"สวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า" (สดุดี 19:1)**
และตั้งแต่การสร้างโลก คุณสมบัติที่มองไม่เห็นของพระเจ้า "ก็ถูกมองเห็นอย่างชัดเจน เข้าใจจากสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น" (โรม 1:20)หลักฐานของผู้สร้างอยู่ในสิ่งที่สร้าง

บางคนสงสัยว่า: ทำไมพระเจ้าทรงสร้าง?หนึ่งในคำตอบที่พบบ่อยแต่ผิดพลาดเกี่ยวกับเหตุผลที่พระเจ้าทรงสร้างคือ
พระเจ้าทรงโดดเดี่ยว ต้องการเพื่อนร่วมทาง และพระองค์ไม่สมบูรณ์หากปราศจากเรานั่นไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์บอกเรา
พระเจ้าในพระคัมภีร์พึ่งพาตนเองอย่างสมบูรณ์ในกิจการบทที่ 17 เปาโลบอกชาวเอเธนส์ว่าพระเจ้า "ไม่ได้รับบริการโดยมือมนุษย์ ราวกับว่าพระองค์ต้องการอะไร" (กิจการ 17:25)พระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าที่ต้องการความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะต้องการความช่วยเหลือจากเราหรือสิ่งสร้างใด ๆ ก็ตาม
พระเจ้าสร้างเพียงเพราะพระองค์ต้องการมันคือความล้นหลามในใจของพระองค์

และประโยคแรกของปฐมกาลแสดงให้เห็นว่าทำไมพระเจ้าไม่เคยต้องการเรา:
พระองค์มีอยู่แล้วในความสัมพันธ์คำใบ้เริ่มต้นด้วยภาษาฮีบรูคำว่า Elohim ของพระเจ้ามีคำลงท้ายพหูพจน์ ("im") เหมือนกับการเติม "s" ทำให้ "dog" กลายเป็น "dogs"แต่คำกริยา "created"
เป็นเอกพจน์ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยเรื่องการผันกริยามากนัก ดังนั้นจึงไม่แยกแยะระหว่าง "เขาสร้าง" กับ
"พวกเขาสร้าง"แต่เหมือนกับหลายภาษา: ภาษาฮีบรูทำได้ และที่นี่ เรามีคำนามพหูพจน์ที่มีคำกริยาเอกพจน์:
พระเจ้าองค์เดียวที่มีความสัมพันธ์ภายในพระองค์เอง

แต่ไวยากรณ์นี้เพียงอย่างเดียวไม่ได้พิสูจน์ตรีเอกานุภาพ
ซึ่งเป็นหลักคำสอนหลักของคริสต์ศาสนานักวิชาการภาษาฮีบรูหลายคนมองว่าพหูพจน์นี้เป็นสิ่งที่เรียกว่า
"พหูพจน์แห่งความยิ่งใหญ่" เหมือนกับที่กษัตริย์อาจพูดว่า
"เราประกาศ..."และแน่นอนว่ามันไม่ได้บอกเราว่ามีกี่คนในพระเจ้าจากข้อนี้ อาจจะเป็น 10 หรือ 4 คน –
เทพเจ้าสิบหรือสี่เทพแต่เรื่องราวยังคงดำเนินต่อไป
และข้อถัดไปเพิ่มรายละเอียดที่พระคัมภีร์ส่วนที่เหลือเปิดเผยให้เราเห็นอย่างครบถ้วน

ข้อ 2 กล่าวว่า "พระวิญญาณของพระเจ้าลอยอยู่เหนือผืนน้ำ"บางคำแปลอ่านว่า "ลมจากพระเจ้าพัดผ่านผิวน้ำ" เพราะคำว่า ruach ในภาษาฮีบรูอาจหมายถึงลมหรือวิญญาณคำกริยาที่หมายถึงการลอยตัว rachaph ปรากฏเพียงสองครั้งในพันธสัญญาเดิมในเฉลยธรรมบัญญัติ 32:11 มันอธิบายถึงนกอินทรีที่ "ลอยอยู่เหนือลูกของมัน"ในเยเรมีย์ 23:9 มักเขียนว่า ran แปลว่า "สั่น" การลอยตัว หรือแม้แต่การสั่น ฟังดูเหมือนนกที่กำลังดูแลรังมากกว่าเสียงลมพัด ซึ่งเป็นเหตุผลที่พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ใช้คำว่า "จิตวิญญาณ"ดังนั้น เคียงข้างพระเจ้าผู้สร้าง เราพบกับพระวิญญาณของพระเจ้าในข้อ 2

จากนั้นในข้อ 3 พระเจ้าตรัสว่า: "จงมีแสงสว่าง"พันธสัญญาใหม่ให้แสงสว่างแก่เรา**ในพระวรสารของยอห์น เราอ่านว่า "ในตอนต้นมีพระวจนะ และพระวจนะอยู่กับพระเจ้า และพระวจนะก็คือพระเจ้า...ผ่านพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น...พระวจนะกลายเป็นเนื้อหนังและทรงสถิตอยู่ท่ามกลางเรา" (ยอห์น 1:1, 3, 14)**ยอห์นตั้งใจสะท้อนปฐมกาลบทที่ 1:
คำเปิดเดียวกันและพระเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงตรัสการสร้างสรรค์พระวจนะที่พระบิดาทรงสร้างทุกสิ่งคือพระเยซู และพระเยซูยืนยันเรื่องนี้เมื่อพระองค์อธิษฐานว่า "พระบิดา โปรดถวายเกียรติแด่ข้าพเจ้าในพระพักตร์ของพระองค์ด้วยพระสิริที่ข้าพเจ้ามีต่อพระองค์ก่อนที่โลกจะเริ่มต้น" (ยอห์น 17:5)และเปาโลเขียนในโคโลสีว่า "ในพระองค์ [พระเยซู] ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น" (โคโลสี 1:16)

ดังนั้น ในสามข้อแรกของปฐมกาล เรามีพระบิดาทรงสร้าง พระวิญญาณล่องลอย และพระวจนะที่พระองค์ทรงพูดผ่าน: พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ อยู่ร่วมกันในจุดเริ่มต้นพระเจ้าผู้ทรงพูดให้สร้างสิ่งมีชีวิต ไม่ใช่พระเจ้าผู้โดดเดี่ยวหรือขาดแคลนพระองค์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักและสร้างสรรค์และทรงสร้างโลกจากความรักที่ล้นหลาม

ตอนนี้ verse 2
ไม่ได้ทำแค่แนะนำพระวิญญาณเท่านั้นมันอธิบายจุดเริ่มต้นหลังจากประโยคเปิดที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน: **"ตอนนี้แผ่นดินไร้รูปทรงและว่างเปล่า ความมืดปกคลุมผิวน้ำลึก" (ข้อ 2)**วลีภาษาฮีบรูคือ tohu wabohu: ไม่ถูกก่อรูปและยังไม่ถูกเติมเต็มสังเกตสิ่งที่มันไม่ใช่: มันไม่ใช่ความชั่วร้าย และไม่ได้มีพระเจ้าคู่แข่งที่พระเจ้าต้องปราบมันเพียงแค่ไม่สมบูรณ์ และนั่นอธิบายรูปร่างของบทนี้ได้จริงๆในวันที่หนึ่งถึงสาม พระเจ้าจะก่อร่าง: แสง ท้องฟ้า ทะเล แผ่นดินในวันที่สี่ถึงหก พระเจ้าจะเติมเต็ม: ดวงอาทิตย์ พระจันทร์ ดวงดาว นก ปลา สัตว์ และสุดท้ายคือเราสิ่งที่ไร้รูปทรงถูกก่อตัวขึ้น...มันมีรูปร่าง; ความว่างเปล่ากลายเป็นสิ่งเต็ม

นั่นคือเหตุผลที่ข้อ 2 มีความสำคัญมากสำหรับสิ่งที่จะตามมาปฐมกาลบ 1
เป็นเรื่องราวของพระเจ้าผู้ก้าวเข้าสู่สถานที่มืด ไร้รูปร่าง และว่างเปล่า
และนำความเป็นระเบียบและชีวิตมาถ้าคุณเคยมองชีวิตของตัวเอง ครอบครัว หรืองานของคุณ และคิดว่า
"นี่ไม่ใช่สิ่งที่ควรจะเป็น"
นั่นแหละคือที่ที่พระเจ้าต้องการและที่ที่พระเจ้าทรงรักที่จะทำงานเปาโลกล่าวไว้ในพันธสัญญาใหม่ว่า
"เพราะพระเจ้าผู้ตรัสว่า 'ให้แสงสว่างส่องออกมาจากความมืด'
ได้ทรงทำให้แสงสว่างของพระองค์ส่องสว่างในใจของเรา
เพื่อประทานแสงแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้าที่แสดงออกในพระพักตร์ของพระคริสต์" (2 โครินธ์ 4:6)
พระเจ้าองค์เดียวกัน เสียงเดียวกัน ผู้สร้างแสงสว่างจากความมืดและทุกสิ่งจากความว่างเปล่า
กำลังทำงานอยู่ในใจและจิตใจของเราผ่านความเชื่อในพระเยซู

ดังนั้น เรามาเดินผ่านช่วงวันแรก ๆ ของการสร้างโลกกันอย่างสั้น ๆในวันแรก พระเจ้าตรัสแสงสว่างในความมืด
แยกแสงออกจากความมืด และตั้งชื่อวันและคืน"พระเจ้าทรงเห็นว่าแสงนั้นดี"ยังไม่มีดวงอาทิตย์ พระจันทร์
หรือดวงดาว ซึ่งยังไม่ปรากฏจนถึงวันที่ 4 ซึ่งเราจะพูดถึงในสัปดาห์หน้าดังนั้น แสงสว่างนั้นมีอยู่จริง
แต่แสงนั้นส่องมาจากแหล่งที่มาอื่น**วิวรณ์ให้คำใบ้เกี่ยวกับเรื่องนี้:**
การสร้างใหม่ไม่จำเป็นต้องมีดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ "เพราะพระสิริของพระเจ้าประทานแสงสว่าง
และลูกแกะคือตะเกียงของมัน" (วิวรณ์ 21:23) พระคัมภีร์จบลงเหมือนที่เริ่มต้น
โดยมีพระเจ้าเป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่าง ซึ่งเพิ่มความหมายให้กับคำกล่าวของพระเยซูในยอห์น 8:12
เมื่อพระองค์ตรัสว่า "เราคือแสงสว่างของโลก"

ในวันที่สอง พระเจ้าทรงสร้างท้องฟ้ากว้างใหญ่ แบ่งน้ำเบื้องบนออกจากน้ำเบื้องล่างในวันที่สาม
พระเจ้ารวบรวมน้ำเป็นทะเลและปล่อยให้แผ่นดินแห้งปรากฏขึ้น จากนั้นเติมเต็มผืนดินด้วยพืชพรรณ:
พืชและต้นไม้ที่ให้เมล็ดตามชนิดของพวกมัน"พระเจ้าทรงเห็นว่ามันดี" ถูกกล่าวถึงแผ่นดินและทะเล
และอีกครั้งเกี่ยวกับพืชพรรณ

บางทีคุณอาจสังเกตว่าในวันที่สอง ไม่มีการประกาศว่า
"มันดี"ข้อความไม่ได้บอกเหตุผลว่าทำไมนักวิชาการบางคนสังเกตว่างานเกี่ยวกับน้ำยังไม่เสร็จสิ้นจนถึงวันที่สามผมไม่
แน่ใจว่าจะมีอะไรให้เรียนรู้จากเรื่องนี้มาก นักสิ่งที่เราสามารถ พูดได้คือ
คำประกาศของพระเจ้าตลอดบทนี้เกี่ยวกับการสร้างโลกคือ "มันดี"
การสร้างสรรค์ทั้งหมดไม่ใช่อุบัติเหตุหรือภาพลวงตามันคืองานดีของพระเจ้าพระองค์พอใจกับมัน

ดังนั้น: **คำถามก็เกิดขึ้นคำถามที่ใหญ่ที่สุดคือ: พระเจ้าสร้างทุกอย่างจริง ๆ ในหกวัน 24 ชั่วโมงจริงหรือ?**ความท้าทายคือคำถามนี้และคำถามอื่น ๆ อีกมากมายที่เราอาจถาม ไม่ใช่คำถามที่ปฐมกาลตั้งใจจะตอบมันไม่ใช่หนังสือวิทยาศาสตร์มันคือหนังสือเกี่ยวกับพระเจ้าและผู้คน รวมถึงความสัมพันธ์ของพวกเขาแต่ผมคิดว่าควรรู้ว่าคริสเตียนผู้ศรัทธาได้อ่านหนังสือเล่มนี้มานานแค่ไหน

คำภาษาฮีบรู สำหรับ "วัน" คือ 'yom' และแน่นอนว่าสามารถหมายถึงวัน 24 ชั่วโมงได้มันยังสามารถหมายถึงช่วงเวลาที่ยาวนานและไม่ชัดเจนได้เช่นกัน ในความเป็นจริง ปฐมกาล 2:4 ใช้คำนี้ในลักษณะนี้ เพื่อครอบคลุมงานทั้งหมดของการสร้างสรรค์: "ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างโลกและสวรรค์"คำนี้ถูกใช้ในลักษณะนี้ตลอดพันธสัญญาเดิม รวมถึงความหมายที่หมายถึง "24 ชั่วโมง"

มีวิธีหลักไม่กี่อย่างที่คริสเตียนอ่าน "วัน" ในบทที่ 1 บางคนมองวันเป็นช่วงเวลา 24 ชั่วโมงตามตัวอักษร โดยชี้ไปที่ "เย็นและเช้า" ซ้ำ ๆ และอพยพ 20:11 ซึ่งคำสั่งวันสะบาโตผูกกับการทำงานหกวันบางคนมองแต่ละวันเป็นเส้นเวลา แต่เป็นยุคแห่งกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ยาวนาน โดยมองว่า "โยม" ไม่ใช่ 24 ชั่วโมง แต่เป็นช่วงเวลาที่ไม่กำหนดบางคนอ่านหกวันเป็นกรอบวรรณกรรมที่สอนเทววิทยาเท่านั้น ไม่ใช่กำหนดไทม์ไลน์ – ดังนั้นลำดับการสร้างโลกในความหมายตรงตัวจึงไม่สำคัญเท่า และภาษาของ "วัน" เป็นเพียงเครื่องมือสอน ไม่ใช่บันทึกว่าสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างไร และยังมีบางคนที่อ่านปฐมกาลบทที่ 1 ว่าเป็นเพียงภาพเปรียบเทียบหรือบทกวี ซึ่งจริงในสิ่งที่กล่าวถึงพระเจ้าและการสร้างสรรค์ โดยไม่ได้เป็นรายงานว่ากระบวนการนั้นดำเนินไปอย่างไร

และผู้ติดตามพระเยซูที่รักพระคัมภีร์และจริงจังกับมันก็ไปอยู่ในหลายจุดที่ต่างกันมันเป็นแบบนี้มาหลาย*ศตวรรษ*แล้วมันไม่ใช่เรื่องใหม่นักปรัชญาชาวยิว ฟิโลแห่งอเล็กซานเดรีย เขียนในศตวรรษที่ 1 มองว่าวันเวลาแห่งการสร้างโลกไม่ใช่เรื่องจริงโอริเจนในศตวรรษที่ 3 และนักบุญออกัสตินก็คิดเช่นนั้นราวปี 400 คำสารภาพนิซีนและคำสารภาพของอัครสาวกเพียงแต่สารภาพว่าพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงฤทธานุภาพว่าเป็น "ผู้สร้างสวรรค์และแผ่นดิน"

จริงอยู่ที่การอ่านแบบ 6 วันจริง ๆ ยังคงเป็นการอ่านหลัก แต่ไม่ใช่การทดสอบความถูกต้องหรือว่าคุณจะเป็น "คริสเตียนแท้" เหมือนที่บางคนในปัจจุบันเป็นเมื่อลัทธิฟันดาเมนทัลลิสม์เริ่มต้นเมื่อกว่า 100 ปีก่อน มันรวมถึงคนที่เปิดใจต่อโลกเก่ามุมมองที่เข้มงวดเกี่ยวกับโลกที่มีอายุประมาณ 6,000 ปีได้รับความนิยมอย่างมากในภายหลัง และการพิจารณาคดีสโคปส์ในปี 1925

ได้ขีดเส้นแบ่งระหว่างวิทยาศาสตร์กับคริสต์ศาสนา
ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ได้ถูกขีดไว้อย่างชัดเจนผมคิดว่าในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา
คริสต์ศาสนาส่วนใหญ่ได้กลับมามองวิทยาศาสตร์และพระคัมภีร์เป็นเพื่อนมากกว่าศัตรูซึ่งสมเหตุสมผล
เพราะวิทยาศาสตร์คือการสังเกตสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นการค้นพบของเราอาจทำให้เราประหลาดใจ
แต่ไม่เคยทำให้พระเจ้าประหลาดใจ! เขาใส่ทุกอย่างไว้ตั้งแต่แรก!

แต่สิ่งที่ทุกแนวทางเหล่านั้นเห็นพ้องกันคือ: พระเจ้าสร้างทุกสิ่ง พระเจ้าทรงทำด้วยเจตนา
และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นดีพวกเขาเห็นพ้องกันว่าประเด็นสำคัญคือเรื่องเทววิทยามากกว่าลำดับเวลาดังนั้น
จงยึดมั่นในมุมมองของตัวเองด้วยความเชื่อมั่น เปิดใจรับฟังผู้อื่น
และถือมุมมองที่แตกต่างของเพื่อนบ้านด้วยความเมตตา

ดังนั้น นี่คือจุดเริ่มต้นทั้งหมดและจนถึงทุกวันนี้ ฉันก็ยังมีจุดเริ่มต้นมากมายฤดูใบไม้ร่วง เต็มไปด้วยสิ่งเหล่านั้น:
งานรับใช้ที่เริ่มต้นใหม่หลังฤดูร้อน ปีการศึกษาใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่กับครูและเพื่อนร่วมชั้นบางคนกำลังเริ่มต้น
การเดินทางแห่งความเชื่อใหม่กับพระเยซู บางคนกำลังเริ่มต้นการฝึกฝนการเป็นสาวกใหม่
หรือสถานที่รับใช้ใหม่ในคริสตจักร ไม่ว่าคุณจะเริ่มต้นอย่างไร
พระเจ้าก็อยู่ท่ามกลางนั้นพระองค์กำลังทำบางสิ่งที่สร้างสรรค์พระองค์กำลังเริ่มต้นบางสิ่งในตัวคุณและผ่านตัวคุณ:
ความเชื่อใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่ ความกล้าหาญใหม่ การให้อภัยใหม่ หรือสถานที่รับใช้ใหม่

และพระองค์เริ่มต้นสิ่งใหม่ในตัวคุณเหมือนที่พระองค์เริ่มต้นทุกสิ่ง: พระองค์ พูด เข้าสู่ความไร้รูปและ เดอะ ว่างเปล่า
พระวิญญาณของพระองค์ล่องลอย และพระบุตรของพระองค์, พระเยซู, คือพระวจนะที่ทำให้มันเกิดขึ้น.
พระองค์ทรงนำแสงสว่างออกจากความมืด นำระเบียบออกจากความวุ่นวาย
และนำชีวิตออกจากความว่างเปล่ามีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ และในพระเยซู
พระผู้สร้างเองทรงเข้าสู่สิ่งสร้างของพระองค์เพื่อทำให้ทุกสิ่งใหม่ (2 โครินธ์ 5:17) ดังนั้น,
พระเจ้าเริ่มต้นอะไรในตัวคุณ? พระองค์กำลังพูดอะไรในตัวเจ้า?หน้าที่ของเราคือเพียงแค่ทำให้หูของเราฟังพระองค์
จ้องมองพระองค์ จิตใจจดจ่ออยู่กับพระองค์
และหัวใจของเราโหยหาพระองค์พระองค์คือผู้ที่จะนำพาพวกเราทุกคนไปสู่การเป็นสิ่งสร้างใหม่ที่พระองค์ทรงปั้นเราให้เป็น มาสวดมนต์กันเถอะ...อาเมน

---

[1] มีบทวิจารณ์หลายชิ้นที่เน้นประเด็นนี้ในระดับความเฉพาะเจาะจงที่แตกต่างกันบทวิจารณ์ที่ดีมากเรื่องหนึ่ง – แม้จะมีความเป็นเทคนิคเล็กน้อย –
เกี่ยวกับการเปรียบเทียบกับเรื่องราวต้นกำเนิดของศาสนาอื่น ๆ คือ "ปฐมกาล 1-11" ของคลอส เวสเตอร์แมน ในชุด Continental Commentary Series ในบทนำของเขา